

mende er der en offentlig Mening, som siger, hvad Uædelighed er, medens der i andre Forhold, politiske og Handelsforhold og deslige, ikke er nogen saadan offentlig Mening, vil jeg bestemt bestride, at der er en anden fast offentlig Mening for Kjønnsforholdets Bedkommende end for mangfoldige andre Forholds Bedkommende. Derfor synes der mig slet ikke at være nogen som helst Grund til, naar man vil gaa saa vidt som her, saa ikke at gaa meget videre. — Den samme Indvending, som jeg har gjort her mod § 1, kan jo gøres mod Udtrykkene næsten helt igjennem i dette Lovforslag. Den Ubestemt-
hed, der er med Ord, som „Uædelighed i Kjønnsforhold“, er der endnu mere ved Ord som „sandselig Ophidselse“. Hvad er sandselig Ophidselse? Seg hørte det ærede Medlem fra Viborg særlig lægge Vægt paa det, der her staar i Lovforslaget, at det skal kun straffes, naar Ytringen kjønnes at være rettet paa Kæjernes eller Tilhørernes sandselige Ophidselse. Det ærede Medlem fra Viborg mente, at der heri laa et subjektivt Moment, saaledes at den Bedkommende kun kunde straffes, naar det oplustes, at det var ham, der havde rettet sin Villie paa denne Ophidselse. Men det tror jeg ikke er Meningen. Saavidt jeg kan forstaa Motiverne, er det netop Hensigten her at udelukke det subjektive Moment. Der er ikke her Spørgsmaal om noget Tilregnelighedsmoment, som skulde bestemme selve Forbrydelsens objektive Karakter. Det, om Bedkommende har villet eller ikke villet rette sin Fremstilling paa dette Formaal, er ligegyldigt. Saavidt jeg forstaaer Motiverne, er der her Tale om et rent objektive Skjøn over, om Noget kan siges at indeholde sandselig Ophidselse eller ikke, og saa er det ganske vist, at stiller man sig saaledes, ser man bort fra vedkommende Forfatters Hensigt med det, han har skrevet, vil man kunne faae omtrent Alting ind under Bestemmelsen lige fra Højsangen og lige ned til den Fulelitteratur, der i Dag foreligger. I ethvert erotisk Dig er der jo Noget af det, som man kan kalde sandselig Ophidselse. Dette er en Bestemmelse af saa utroligt Omfang, at jeg anser den for ganske umulig.

Resultatet heraf bliver altsaa, at der i dette Lovforslag overhovedet Intet er, som fortjener Fremme. Jeg har ikke i de Udtalelser, der hidtil ere fremkomne, hørt nogen som helst Anthyndning af, at der her er et Formaal, som det er paatrængende for Lovgivningsmagten at beskjæftige sig med. Men er det Tilfældet, og det er i hvert Fald min Mening, er Forholdet dette, at hverken dette Forslag eller noget Lignende i samme Ret-

ning i dette Dieblif trænger til at fremmes her i Thinget, saa veed jeg sandelig ikke, hvorfor vi skulle fortsætte denne Behandling. Saa synes mig, at denne sabner al fornøftig Mening og rimeligt Formaal. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Meergaard) sagde, at han ønskede at behandle denne Sag videre, saa vil jeg sige, at det var høist overrassende Grunde han angav derfor. Han sagde, at man under en fortsat Behandling af Sagen kunde tage under Overveelse, om man ikke skulde ophæve Prostitutionen. Men det er virkelig Noget, som ligger fjernt fra dette Forslag, og jeg tror, det ærede Medlem vil have nogen Vanskelighed ved at faae en Bestemmelse herom redigeret ind i den foreliggende Kamme. Jeg tror, det er bedre at behandle det som en selvstændig Sag. Dernæst mente det ærede Medlem, at man skulde de 149,000 Underskrivere af en Adresse, som i Fjor blev indbragt her i Salen, at behandle det Punkt og brøste det alvorligt. Men noget Saadant skulde vi sandelig ikke de 149,000 Medborgere, som have gjort os den Fornøielse, at komme med en Adresse, henvendt til os. Det gjøre vi ikke, fordi dette Forslag ikke i nogen Henseende opfylder det, de have forlangt. Men dernæst skal jeg i hvert Fald sige, at dersom noget æret Medlem tror, at vi ved Behandlingen af denne Adresse heri Folkethinget paa nogen Maade have bundet os til en anden Stilling overfor et Lovforslag som dette end den, der i og for sig følger af Lovforslagets Indhold, da er dette en stor Feiltagelse. Der er ikke fra dette Thing foregaaet nogen som helst Henviisning, der opfordrer den høitærede Justitsminister til at fremkomme enten med dette eller med et andet Forslag eller overhovedet med noget som helst Forslag. Jeg siger dette, fordi jeg meget vel veed, at der her i Thinget er Rygter om, at der skulde være foregaaet en saadan Henviisning til den høitærede Justitsminister i Fjor. Det er mig derfor magtpaaliggende at sige, at dette Rygte er en ganske ubegrundet Fortælling; denne Henviisning er en ren Røverhistorie. Ja, jeg skal naturligvis ikke kunne sige, hvem den Røver er, som har sat den i Omløb, jeg veed det ikke; men Historien har ikke Noget som helst paa sig. Hvis de Herrer ville undersøge, hvad der foregik i Fjor, saa ville de meget hurtigt faae sel, at der ikke er den allermindeste Tale om, at der fra dette Things Side er foregaaet en Henviisning, som paa nogen Maade kunde give den høitærede Minister Anledning, end sige Opfordring, til at fremlægge os et Lovforslag af dette Indhold og med et saadant